

Hieronymus Marcellino & Anapsychiæ, exponēs diuersas & ueterum & recētium sententiās de origine animarum, hortans ut reliqua petant ab Augustino, indicansq; quibus ipse sit occupatus studijs.

Epistola

XXVII.

Anima e coelo lapsa.

Ioan. 5.
Tertullianus.
Apollinaris.

Virgilius.

Cicero.

DOMINIS uere sanctis atq; omni officiorū charitate uenerandis filijs Marcellino & Anapsychiæ, Hieronymus in Christo salutem. Tandem ex Africa uestræ literas unanimatis accepi, & nō me pœnitet impudentiæ, qua tacentibus uobis epistolas meas frequenter ingessi, ut rescriptum mererer, & uos esse sospites non alijs nunciatibus, sed uestro potissimum sermone cognoscerem. Super animæ statu memini uestræ quæstiunculæ, imò maxime ecclesiasticæ quæstionis: Vtrum lapsa de cœlo sit, ut Pythagoras philosophus, omnesq; Platonici, & Origenes putant, anima An à propria dei substantia, ut Stoici, Manichæus & Hispaniæ Priscilliani hærefes suspicantur, An in thesauro habeantur dei olim conditæ, ut quidam ecclesiastici stulta persuasione confidunt. An quotidie à deo fiant, & mittantur in corpora, secundum illud quod in Euangelio scriptum est: Pater meus usq; modo operatur, & ego operor. An certe ex traduce, ut Tertullianus, Apollinaris, & maxima pars occidentalium autumant, ut quomodo corpus ex corpore, sic anima nascatur ex anima, & simili cum brutis animantibus conditione subsistant. Super quo quid mihi uideatur, in opusculis contra Ruffinum scripsisse me noui aduersus eum libellū, quæ sanctæ memoriæ Anastasio episcopo Romanæ ecclesiæ edidit, in quo lubrica & subdola, imò stulta confessione, dum auditorum simplicitati illudere nititur, suæ fidei, imò perfidiæ illusit, quos libros reor sanctū parentem uestrum habere Oceanū. Olim enim editi sunt multis Ruffini libris aduersus calumnias respondentes. Certe habes ibi uirum sanctum & eruditum Augustinum episcopum, qui uiua, ut aiunt, uoce docere te poterit, & suam, imò per se nostram explicare sententiam. Et Ezechiælis uolumen olim aggredi uolui, & sponsonem creberrimā studiosis lectoribus reddere, sed in ipso dictandi exordio, ita animus meus occidentalium prouinciarū, & maxime urbis Romanæ uastatione confusus est, ut iuxta uulgare prouerbium, proprium quoq; ignorarem uocabulum, diūq; tacui, sciens tempus esse lachrymarum. Hoc autem anno cum tres explicassem libros, subitus impetus barbarorum, de quibus tuus dicit Vergilius: Latēq; uagantes Barcæi, & sancta scriptura de Ismahel: contra faciem omnium fratrum suorum habitabit, sic Ægypti limitem, Palæstinæ, Phœnicis, Syriæ percurrit instar torrentis cuncta secum trahens, ut uix manus eorum misericordia Christi potuerimus euadere. Quod si iuxta inclytum oratorē silent inter arma leges, quanto magis studia scripturarum, quæ & librorum multitudine & silētio, ac librariorum sedulitate, quodq; proprium est securitate & ocio dictantium indigēt: Duos itaq; libros misi sanctæ filiæ meæ Fabiolæ, quorum exempla si uolueris, ab ipsa poteris mutuari. Pro angustia quippe temporis alios describere nō potui, quos cum legeris & uestibula uideris, facilis coniectura erit, qualis ipsa sit futura domus. Sed credo in dei misericordia qui nos adiuuit in difficilimo principio supradicti operis, quod ipse adiuuet & in perultimis prophetæ partibus, in quibus Gog & Magog bella narrant, & in extremis in quibus sacratissimi & inexplicabilis templi ædificatio, uarietas mensuræq; describitur. Sanctus frater noster Oceanus cui uos cupitis commendari, tantus & talis est, & sic eruditus in lege domini, ut absq; nostro rogatu instruere uos possit, & nostrā super cunctis quæstionibus scripturarum pro modulo communis ingenij explicare sententiam. Incolumes uos & prolixa ætate florentes, Christus deus noster tueatur omnipotens domini uere sancti.

Augustinus Hieronymo, recensens uarias de animarum origine sententiās, cupit doceri quæ potissimum tenenda sit, aduersus Pelagianos. Epist. XXVIII.

DEVM nostrum qui nos uocauit in suum regnum & gloriam, & rogauit & rogo, ut hoc quod ad te scribo sancte frater Hieronyme, cōsulens te de his quæ nescio, fructuosum esse nobis uelit. Quāquam enim te multo q̄ ego sum ætate maiorem, tamen etiā ipse iam senex consulo: sed ad discendum quod opus est, nulla mihi ætas ferri uideri